

fou l'Acadèmia sense nom, fins l'any 1752, que es transformà en "Acadèmia de Bones Lletres", el seu nom actual; sempre, però, ha conservat el mateix edifici del barri gòtic de Barcelona, un vell palau del carrer del bisbe Cassador. El seu escut és un rusc d'abelles voltat de farigola i de flors, i actualment la presideix el doctor Martí de Riquer.

El nom d'Acadèmia Desconfiada o dels Desconfiats és força curiós. Els nobles catalans que la van fundar, com Joan-Antoni de Boixadors, comte de Savellà, Pau-Ignasi de Dalmases i altres, li van donar aquest títol no perquè desconfiessin d'altri, sinó, molt humilment, d'ells mateixos: "no sense desconfiança de cadascú dels seus propis talents" es pot llegir en el text fundacional.

En els anys del segle XVIII, justament quan el nostre país va perdre la seva independència, l'Acadèmia va ser un focus de passió i estudi de la història de Catalunya. Així, s'hi celebraren commemoracions del rei Jaume I i de Dalmau de Creixell, i s'hi feren sovint comunicacions en català.

Joan de Malagarriga, tercer comte de Creixell, hi llegí un comentari en català a les obres de l'historiador llatí Tàcit, acte que honora el comte, si pensem en uns anys en els quals alguns aristòcrates havien abandonat el conreu de la nostra llengua. L'any 1775 hi pronuncià una altra conferència, també en català, amb el títol següent: "Barcelona i Catalunya, la primera ciutat i país d'Espanya que rebé la fe de Crist".

A l'acadèmia s'inicià el famós diccionari d'escriptors catalans de Torres Amat, i hi van néixer d'altres iniciatives semblants, no sempre dutes a terme. Podem afirmar doncs, que els seus membres, entre els quals s'hi comptà el nostre comte, van ser uns predecessors de la Renaixença catalana.

Si hi ha algú, entre els qui teniu la paciència d'escoltar-me, que senti atracció i interès pels escrits de Joan Malagarriga, els pot trobar a la biblioteca de l'antiga institució acadèmica, o bé pot llegir-ne l'esment a l'obra de Miret i

